

Czwartek, 24 października 2019 r.

P9_TA(2019)0047

Skutki upadłości Grupy Thomas Cook

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2019 r. w sprawie negatywnego wpływu upadłości Grupy Thomas Cook na turystykę w UE (2019/2854(RSP))

(2021/C 202/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 6 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 195 TFUE,
- uwzględniając oświadczenie Komisji z dnia 21 października 2019 r. w sprawie skutków upadłości Grupy Thomas Cook,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2007 r. pt. „Agenda dla zrównoważonej i konkurencyjnej turystyki europejskiej” (COM(2007)0621),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (COM(2010)0352),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającą dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty ⁽³⁾, w szczególności art. 8 dotyczący okresu ważności koncesji i art. 9 dotyczący zawieszenia i cofnięcia koncesji,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 października 2015 r. w sprawie nowych wyzwań i koncepcji w zakresie promowania turystyki w Europie ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie funkcjonowania i stosowania nabytych praw osób podróżujących drogą lotniczą ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie odszkodowania dla pasażerów w przypadku upadłości linii lotniczych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie ochrony pasażerów w przypadku niewypłacalności linii lotniczej (COM(2013)0129), w którym Komisja określiła środki mające na celu poprawę ochrony podróżnych w przypadku niewypłacalności linii lotniczej, w tym lepsze egzekwowanie rozporządzenia (WE) nr 261/2004,

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64.

⁽³⁾ Dz.U. L 293 z 31.10.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 355 z 20.10.2017, s. 71.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 257 E z 6.9.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 42.

Czwartek, 24 października 2019 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 („rozporządzenie w sprawie EFG”) (7),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lutego 2014 r. pt. „Europejska Strategia na rzecz większego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w turystyce przybrzeżnej i morskiej” (COM(2014)0086),
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 5 lutego 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 261/2004 ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów oraz rozporządzenie (WE) nr 2027/97 w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego w odniesieniu do przewozu drogą powietrzną pasażerów i ich bagażu (8),
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającą rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającą dyrektywę Rady 90/314/EWG (9),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 marca 2019 r. pt. „Europejska strategia w dziedzinie lotnictwa. Utrzymanie i promowanie wysokich standardów społecznych” (COM(2019)0120),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 – stanowisko Parlamentu z myślą o osiągnięciu porozumienia (10),
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 27 maja 2019 r. o konkurencyjności sektora turystyki jako czynnika trwałego wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i spójności społecznej w UE w kolejnym dziesięcioleciu,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że upadek brytyjskiej spółki Thomas Cook – drugiego pod względem wielkości touroperatora na świecie i jednego z najstarszych – wywiera bardzo negatywny wpływ na gospodarkę, rynek wewnętrzny UE, zatrudnienie, poziom zaufania konsumentów i swobodny przepływ osób w obrębie UE i poza nią;
- B. mając na uwadze, że z powodu likwidacji Grupy Thomas Cook zagrożone są 22 000 miejsc pracy na całym świecie, z czego 9 000 w Zjednoczonym Królestwie, 2 500 w Hiszpanii i ponad 1 000 w Grecji; mając na uwadze, że choć przyszłość tych miejsc pracy jest wciąż niepewna, to najprawdopodobniej upadek tej spółki spowoduje silny, zwielokrotniony efekt domina nie tylko w branży turystycznej i sektorze transportu, ale również w całej gospodarce unijnej;
- C. mając na uwadze, że upadłość Grupy Thomas Cook spowodowało wiele czynników, w tym niezdolność firmy do zmiany modelu biznesowego i wprowadzenia innowacji, aby nadążyć za konkurencją w dobie gospodarki cyfrowej; mając na uwadze, że sytuacja finansowa Grupy Thomas Cook była dobrze znana brytyjskim władzom;
- D. mając na uwadze, że ustanie działalności Grupy Thomas Cook, która prowadziła hotele, ośrodki wypoczynkowe i posiadała linie lotnicze w 16 krajach oraz obsługiwała rocznie 19 mln klientów, pociągnęło za sobą operację repatriacyjną na wielką skalę, polegającą na przetransportowaniu ponad 600 000 urlopowiczów z różnych miejsc na świecie do ich miejsca zamieszkania;
- E. mając na uwadze, że tylko w tym roku wiele linii lotniczych ogłosiło niewypłacalność, co miało poważne konsekwencje dla firm, turystyki i konsumentów; mając na uwadze, że w kwietniu 2019 r. brytyjski organ lotnictwa cywilnego wydał Grupie Thomas Cook kolejną dwunastomiesięczną koncesję;
- F. mając na uwadze, że kilka państw członkowskich zapowiedziało specjalne środki mające na celu wsparcie sektora turystyki, aby złagodzić negatywne skutki upadku Grupy Thomas Cook; mając na uwadze, że nie uruchomiono jeszcze unijnego mechanizmu wsparcia;

(7) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

(8) Dz.U. C 93 z 24.3.2017, s. 336.

(9) Dz.U. L 326 z 11.12.2015, s. 1.

(10) Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0449.

Czwartek, 24 października 2019 r.

- G. mając na uwadze, że udział turystyki w PKB UE wynosi około 4 % oraz że sektor turystyki zatrudnia szacunkowo 12,3 mln pracowników i zapewnia co najmniej 5 % wszystkich miejsc pracy (ponad 27 mln pracowników i prawie 12 % wszystkich miejsc pracy, jeśli wziąć pod uwagę powiązania z innymi sektorami); mając na uwadze, że Europa to najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie, a jej udział w rynku w 2018 r. wyniósł 50,8 %; mając na uwadze, że turystyka wytwarza – bezpośrednio i pośrednio – 10,3 % całkowitego PKB UE-28 i że liczba ta do 2027 r. ma wzrosnąć do 11,2 %;
- H. mając na uwadze, że sektor turystyki obejmuje szeroki zakres różnorodnych usług i zawodów, w ramach których istotną rolę odgrywa mobilność, a ze względu na spersonalizowany charakter usług w tym sektorze, potrzebuje on dużej liczby pracowników; mając na uwadze, że turystyka stanowi potężny bodziec dla wielu innych sektorów gospodarki; mając na uwadze, że sektor ten jest zdominowany przez małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) oraz osoby samozatrudnione, których działalność generuje miejsca pracy i dobrobyt w regionach silnie uzależnionych od turystyki; mając na uwadze, że sektor turystyki jest szczególnie narażony na nieprzewidziane zagrożenia mające zarówno przyczyny naturalne, jak i spowodowane przez człowieka;
- I. mając na uwadze, że od czasu wejścia w życie Traktatu z Lizbony Unia Europejska jest uprawniona do wspierania lub uzupełniania działań państw członkowskich w dziedzinie turystyki; mając jednocześnie na uwadze, że turystyka nie ma żadnej konkretnej linii w budżecie UE, choć Parlament wnioskował o to w swojej rezolucji z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, w której wezwał do wprowadzenia specjalnego przydziału środków na rzecz zrównoważonej turystyki;
- J. mając na uwadze, że branża turystyczna domaga się większej koordynacji na szczeblu UE i czytelnej polityki UE na rzecz turystyki z odpowiednim wsparciem budżetowym;
- K. mając na uwadze, że turystyka jest sektorem kluczowym dla gospodarki i zatrudnienia w UE, zatem priorytety nowej Komisji, a w szczególności sprzyjanie „gospodarce, która służy ludziom”, powinny odzwierciedlać wagę tego sektora i jego potrzeby;
- L. mając na uwadze, że ustanie działalności Grupy Thomas Cook wyrządziło poważne szkody gospodarcze w sektorze turystyki, zaszkodziło zatrudnieniu i lokalnym społecznościom oraz doprowadziło do utraty połączeń lotniczych na niektórych terytoriach państw członkowskich UE; mając na uwadze, że sytuacja ta będzie wymagała podjęcia odpowiednich działań w celu zwiększenia konkurencyjności tego sektora oraz utrzymania przez Europę pozycji światowego lidera jako kierunku turystycznego, gdyż turystyka jest siłą napędową wzrostu i zrównoważonego rozwoju miast i regionów;
- M. mając na uwadze, że pasażerowie mają prawo do zaplanowanych wcześniej usług, tym bardziej że przed wyświadczeniem usługi zapłacili już cenę biletu; mając na uwadze, że pasażerom należy udzielać zrozumiałych, dokładnych i aktualnych informacji, które są dla wszystkich dostępne; mając na uwadze, że dla wielu konsumentów nie było jasne, jakie są ich prawa do odszkodowania i jaką część rezerwacji obejmuje ich ubezpieczenie;
- N. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 15 stycznia 2013 r. zawierającej zalecenia dla Komisji w sprawie informowania pracowników i konsultowania się z nimi, przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nią⁽¹⁾ Parlament wezwał Komisję, by po konsultacjach z partnerami społecznymi przedłożyła jak najszybciej wniosek dotyczący aktu prawnego w sprawie informowania pracowników i konsultowania się z nimi, przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nią;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że 600 000 osób utknęło z dala od domu, w tym wiele z nich pozostawiono samym sobie w miejscu docelowym bez żadnej alternatywnej oferty powrotu, co ukazało ogromny brak pewności prawa w tej dziedzinie i obnażyło poważne braki w ochronie konsumentów; wyraża również głębokie zaniepokojenie faktem, że tysiące pracowników w całej Europie straciły pracę, że tysiące lokalnych dostawców i spółek zależnych, głównie MŚP, znalazły się w poważnych tarapatkach finansowych spowodowanych upadkiem Grupy Thomas Cook, oraz jego szkodliwym wpływem na wizerunek i reputację Europy jako najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie;
 2. zwraca uwagę, że Grupa Thomas Cook prowadziła różnego rodzaju działalność – taką jak hotelarstwo, transport czy rekreacja – oddziałującą na różne kategorie konsumentów i przedsiębiorstw, a zatem upadek tej spółki podlega różnym przepisom prawa Unii i państw członkowskich;
 3. wzywa właściwe organy w dotkniętych państwach członkowskich do dopilnowania, by zwolnieni pracownicy Grupy Thomas Cook otrzymali całość wypracowanych wynagrodzeń;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0005.

Czwartek, 24 października 2019 r.

4. wyraża uznanie dla państw członkowskich, które w trybie pilnym przeprowadziły awaryjne plany w celu skutecznej repatriacji podróżnych, oraz zauważa inne działania mające na celu ograniczenie wpływu upadłości Grupy Thomas Cook na pracowników sektora turystyki; wzywa Komisję do oceny, w jaki sposób istniejące prawo unijne i odnośne prawo w państwach członkowskich umożliwiło tę akcję ratunkową na wielką skalę, oraz do zbadania, w jaki sposób Komisja mogłaby szybko i skutecznie przyłączyć się do działania w podobnej sytuacji w przyszłości;
5. wzywa właściwe organy, by przeanalizowały przyczyny upadłości Grupy Thomas Cook z uwzględnieniem faktu, że niepokojące zmiany w sytuacji finansowej firmy były od dawna znane brytyjskim władzom, i stwierdziły, czy nie można było podjąć środków zapobiegawczych, by uniknąć jej nagłego upadku; uważa, że powinno to pomóc w uprzedzeniu przyszłych kryzysów oraz w opracowaniu strategii na rzecz minimalizacji ryzyka w tym jakże ważnym dla UE sektorze;
6. podkreśla, że konieczne jest lepsze monitorowanie sytuacji finansowej linii lotniczych przez krajowe organy nadzoru, aby zapobiec sytuacji, w której europejscy pasażerowie padają ofiarą takich bankructw, biorąc pod uwagę, że od początku 2017 r. aż 32 linie lotnicze ogłosiły upadłość; przypomina, że rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 podlega obecnie ocenie skutków, która obejmuje część dotyczącą konieczności uzyskania przez przewoźników lotniczych koncesji na działalność; wzywa Komisję do rozważenia zmiany tego rozporządzenia w taki sposób, by uprawnić organy do lepszego monitorowania i kontrolowania sytuacji finansowej linii lotniczych oraz do reagowania, gdy jest ona krytyczna;
7. apeluje do Komisji, aby wskazała unijne instrumenty finansowe, które mogłyby zrekompensować szkody, jakie poniósł sektor, oraz przyczynić się do zwiększenia jego konkurencyjności, a także by umożliwiła szybki i skuteczny dostęp do tych instrumentów oraz by zagwarantowała wysoki poziom ochrony konsumenta; zauważa, że kryzys spowodowany upadłością Grupy Thomas Cook nie jest odosobnionym przypadkiem i w przyszłości może ponownie zaistnieć podobna sytuacja; w związku z tym wzywa Komisję, aby w celu dalszego zwiększenia ochrony konsumentów i praw pasażerów oceniła możliwość podjęcia konkretnych działań lub środków, które zapobiegłyby ponownemu wystąpieniu takiej sytuacji;
8. wzywa Komisję, aby do priorytetów swojej strategii włączyła turystykę i zmieniła nazwę teki komisarza z „transportu” na „transport i turystykę”;
9. zwraca uwagę na możliwości, jakie Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) daje pracownikom zwolnionym w wyniku poważnych zmian strukturalnych; wzywa państwa członkowskie dotknięte upadłością Grupy Thomas Cook do wykorzystania wszystkich możliwości związanych z EFG, w szczególności zbiorowego składania wniosków przez MSP; apeluje do Komisji o jak najszybsze rozpatrzenie tych wniosków w terminie określonym w rozporządzeniu w sprawie EFG oraz o udzielenie niezbędnego wsparcia państwom członkowskim, jeśli o nie wystąpią;
10. podkreśla, że zanim Grupa Thomas Cook upadła, w regionach żyjących z turystyki zaplanowano już usługi turystyczne, zwłaszcza hotelarskie, i dokonano wielu rezerwacji na następny sezon, i dlatego uważa za konieczne, by państwa członkowskie zapewniły wsparcie niezbędne do zaradzenia negatywnym skutkom, jakie ta sytuacja wywarła na liczne przedsiębiorstwa; zachęca ponadto państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do wykorzystania narzędzi oferowanych przez Europejski Fundusz Społeczny i inne instrumenty unijne, krajowe, regionalne i lokalne; wzywa Komisję i państwa członkowskie do regularnego sporządzania szczegółowych zaproszeń do składania ofert dotyczących branży turystycznej w oparciu o priorytety określone w odpowiednich funduszach;
11. ponownie podkreśla znaczenie, jakie ma opracowanie strategii UE na rzecz zrównoważonej turystyki, przewidującej skoordynowane i konkretne środki, na przykład mechanizm zarządzania kryzysowego i mechanizmy skutecznej współpracy w sektorze turystyki; wzywa Komisję, by w następnym projekcie budżetu wprowadziła specjalną linię budżetową dla sektora turystyki, o co wnioskował Parlament w odniesieniu do wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027;
12. wzywa państwa członkowskie i Komisję do rozważenia – jedynie jako ostateczności – środków pomocy państwa, które mogą złagodzić negatywny wpływ gospodarczy na przedsiębiorstwa, miasta, regiony i miejscowości turystyczne oraz poważne konsekwencje dla zatrudnienia;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby pracownicy objęci postępowaniem upadłościowym mieli zagwarantowane wypracowane zarobki i świadczenia emerytalne;
14. podkreśla, że ważne jest, by zadbać o dobrze funkcjonujący wewnętrzny rynek usług transportowych, utrzymanie wysokiego poziomu ochrony konsumentów i pracowników oraz poprawę konkurencyjności przedsiębiorstw w sektorze turystyki;

Czwartek, 24 października 2019 r.

15. uważa, że europejski sektor turystyki musi znacznie lepiej wykorzystywać doskonałe możliwości, jakie dają technologie cyfrowe i jednolity rynek cyfrowy; w związku z tym apeluje do Komisji o udzielenie niezbędnego wsparcia, aby pomóc unijnym przedsiębiorstwom w przejściu na gospodarkę cyfrową i nowe modele biznesowe, zarówno za pomocą odpowiedniego finansowania i szkolenia, jak i przez propagowanie pozytywnego nastawienia do przedsiębiorczości cyfrowej;

16. podkreśla znaczenie trwałego dialogu społecznego na wszystkich szczeblach, opartego na wzajemnym zaufaniu i wspólnej odpowiedzialności, będącego jednym z najskuteczniejszych instrumentów służących wypracowywaniu kompromisowych rozwiązań i wspólnych podejść przy przewidywaniu procesów restrukturyzacyjnych, zapobieganiu tym procesom i zarządzaniu nimi; wzywa państwa członkowskie do przeprowadzania konsultacji z partnerami społecznymi przy opracowywaniu wszystkich stosownych środków; zwraca się do Komisji o wskazanie najlepszych praktyk na podstawie środków stosowanych przez władze krajowe, regionalne i lokalne, a także środków podejmowanych przez MŚP w tym sektorze, w celu opracowania wspólnej unijnej strategii dla sektora turystyki; ponownie zwraca się do Komisji, by przedstawiła – po konsultacji z zainteresowanymi partnerami społecznymi – wniosek dotyczący aktu prawnego w sprawie prawa pracowników do informacji i konsultacji oraz przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nimi, zgodnie ze szczegółowymi zaleceniami zawartymi w rezolucji Parlamentu z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie informowania pracowników i konsultowania się z nimi, przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nimi⁽¹²⁾;

17. wzywa Komisję i Radę do poddania ocenie i przyjęcia wszystkich niezbędnych środków w celu obrony interesów UE i uniknięcia podobnych sytuacji w przyszłości oraz do wyciągnięcia z tych doświadczeń wniosków, które będzie można wykorzystać w negocjacjach w sprawie przyszłych umów o usługach lotniczych;

18. wzywa Komisję do przekazywania Parlamentowi wszelkich nowych istotnych informacji dotyczących upadłości Grupy Thomas Cook; podkreśla w związku z tym, jak ważne jest ustalenie, czy właściwe organy wydające koncesje dokonały oceny sytuacji finansowej Grupy Thomas Cook, czy stwierdzono jakiegokolwiek problemy finansowe i czy nie można było podjąć jakichkolwiek środków, aby nie dopuścić do pozostawienia tysięcy pasażerów samym sobie z dala od domu;

19. wzywa Komisję do rozważenia dalszych środków w celu utrzymania wysokiego poziomu ochrony konsumentów i pracowników w przypadku niepowodzenia w działalności gospodarczej; wzywa Radę do jak najszybszego zajęcia stanowiska w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 261/2004 dotyczącego egzekwowania praw pasażerów linii lotniczych i granic odpowiedzialności przewoźników lotniczych oraz do poparcia stanowiska Parlamentu z lutego 2014 r.; ubolewa, że Rada od pięciu lat nie jest w stanie osiągnąć porozumienia;

20. jeżeli chodzi o zmianę rozporządzenia (WE) nr 261/2004 dotyczącego egzekwowania praw pasażerów linii lotniczych i odpowiedzialności przewoźników lotniczych, ponownie podkreśla potrzebę stworzenia obowiązkowych mechanizmów służących utrzymaniu obecnego poziomu ochrony pasażerów w przypadku niewypłacalności lub upadłości, w tym poprzez stworzenie przez linie lotnicze funduszy gwarancyjnych lub umów ubezpieczeniowych gwarantujących pomoc, zwrot kosztów, odszkodowanie i zmianę planu podróży; podkreśla, że pasażerowie, którzy zarezerwowali pojedynczą usługę, np. tylko lot, powinni otrzymać taką samą ochronę jak pasażerowie, którzy zarezerwowali pakiet turystyczny, zwłaszcza że konsumenci coraz częściej dokonują rezerwacji samych lotów; w związku z tym postuluje harmonizację najwyższych standardów w zakresie praw konsumentów w sektorze transportu, hotelarstwa i turystyki;

21. wzywa Komisję, aby rozważyła ułatwienie wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w zakresie najlepszych sposobów postępowania w przypadku zamykania przedsiębiorstw, zachęcając je do zapoznania się z przykładami zawartymi w przepisach prawa, aby w miarę możliwości szukać nabywcy w celu utrzymania działalności przedsiębiorstwa pomimo podjęcia przez dotychczasowych właścicieli decyzji o zaprzestaniu działalności;

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 440 z 30.12.2015, s. 23.